

En "messiansk" kristen pastor bliver jøde

Lige før, men samme dag Jan Mortensen skrev ovenstående artikel, havde han og andre ledere i de messianske bevægelse i Israel modtaget en lang mail fra en tidligere "messiansk" pastor i Holland. Jan Mortensen kalder den "en sørgelig mail".

Retroende jøder fortalte præsten, at Jesus ikke kunne være Gud.

Den lange mail var sendt af Bert Woudwijk, som i 1998 begyndte som pastor i den messianske Shalom Congregation [menighed] i Dordrecht, Holland. I de senere år har han været inde i dybe overvejelser om at forlade kristentroen, og han fortæller, at han, der er født og opvokset i en protestantisk familie, i august måned endelig blev en del af det jødiske folk ved at konvertere til jødedommen. Han og familien forbereder sig nu på Aliyah, dvs. immigration til Israel. "Det at træde ud af kristendommen og ind i jødedommen adskilte mig ikke fra Gud, sådan som nogle havde forudsagt, men bragte mig tværtimod nærmere til ham end nogen sinde før," skriver han.

Overbevisende nidkærhed

Som vi mener, at der bliver glæde i himlen, når en synder tager imod Jesus som Messias, er der givetvis

også glæde blandt de religiøse bosættere i Israel, som førte ikke-jøden Bert Woudwijk til at blive jøde. Deres kærlighed til Gud, som han havde mødt på rejser i Israel, og deres overholdelse af Guds lov havde gjort et stærkt indtryk på ham under flere besøg i Israel. Og han undlader ikke at sige, at "de var ærlige nok til at fortælle mig, at når man tror, at Jesus er Gud, er man ifølge Torahen en afgudsdyrker (eftersom Gud er én og ikke et menneske), og at kristendommen er en falsk religion, fordi den får jøder fra at overholde Torahen, osv. osv. Det chokerede mig meget, men jeg følte i mit hjerte, at jeg skulle tale mere med dem om det."

I en lang række punkter forsøger Bert Woudwijk at vise, at "det kristne 'Nye Testamente' er en fuldstændig modsigelse af Torahen og Tanach (=Det Gamle Testamente)." Det er gjort før og

kan læses på webadressen <http://www.shalom-center.org.jewish.htm>

Før har Woudwijk læst Det Gamle Testamente i lyset af Det Nye Testamente. Det gør han ikke længere. Og derfor kommer han – kristeligt set – ind på et teologisk skråplan. De første Jesus-troende jøder, dvs. de første "kristne", forstod og læste Det Gamle Testamente i lyset af det, som Israels Gud havde gjort med Jesus af Nazaret.

Også vi kommer ind på et teologisk skråplan, hvis vi ikke læser Det Gamle Testamente i lyset af Det Nye Testamente, dvs. i lyset af Jesus.

Også det er sagt før. Men påmindelsen herom kræver stadig gentagelse, når vi beskæftiger os med jødemission.

Kai Kjær-Hansen

Betlehem vi længe kendte

Den russiske Jesus-troende jøde, Josef Rabinowitsch (1838-1899) har haft stor betydning for den messianske bevægelse i nyere tid. Han holdt sin første offentlige gudstjeneste den 24. december 1884 efter den russiske kalender.

To år tidligere havde han været på rejse i Palæstina for at undersøge, om jødespørgsmålet for russiske jøder kunne løses ved, at de bosatte sig dér. Deri blev han skuffet. Men han vendte tilbage til sin by, Kischinew i det sydvestlige Rusland, som en Jesus-troende jøde.

Ved julegudstjenesten oplæste Rabinowitsch forskellige profetier fra Det gamle Testamente samt juleevangeliet – begge dele på hebraisk.

I den jødiske påskeliturgi stilles spørgsmålet, hvorved påskenen adskiller sig fra andre nætter. I Rabinowitschs juleprædiken lød spørgsmålet, hvordan julenatten adskiller sig fra andre nætter.

Kilderne fortæller også, at Rabinowitsch oplæste et digt den juleaften, sandsynligvis det, der gengives nedenfor, og som blev bragt i Israelsmissionens blad netop for 100 år siden, i 1906.

Her digter han om Betlehem,

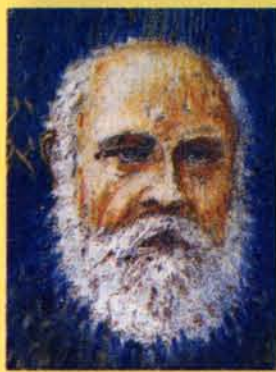
"Lys han bragte fra det høje, viste Gud vor fader er."

sådan som han kendte stedet fra den bibelske fortælling, og sådan som han kendte Betlehem i lyset af Jesu fødsel.

Det kan tilføjes, at Rabinowitschs

første menighedslokale blev indviet i 1885 og netop fik navnet "Betlehem".

kk-h

Af Joseph Rabinowitsch

En sang om Jesu Messias' fødsel

Se på stjernen, som den kaster over Betlehem sit skær, lad os didhen øjet vende hver, som Israel har kær.

Betlehem vi længe kendte, det er vort – et helligt sted, der har vore fædre levet, der de hviler nu i fred.

Vel er stedets ældste minde fuldt af Rakels bitre ve, nyfødt barn ej bragte glæde, moderen må døden se.

Men der er et andet minde, fryd for hjerte og for ånd, Betlehem – fra dig den største, han, som løste dødens bånd.

I hin nat et barn der fødtes, kaldt af Gud med frelsers navn, ham alene Gud beskikked til at læge verdens savn.

Født, at han skal evig leve, give gode, onde dom, for ham bæver himlens hære, hans er magten verden om.

Lys han bragte fra det høje, viste, Gud vor fader er, kloge bliver mod ham dårer gennem døden liv han bær.

Men hans brødre sov i natten, havde ej for stjernen sans, derfor drev de spot med barnet, mens alt lyste dagens glans.

Stjernen bliver altid større, solen blegner i dens skær, klarere den stadig ses, nattens ende er nu nær.

Derfor må hver sjæl iblandt os, som for lyset øje har, ud af mulm og mørke træde, Jesu, i dit fodefar.*

Du er vejen, sandhed, livet, du Guds søn, Mashiach er, dig mit hjertes tro er givet, også min forløser er.

* fodefar = fodspor.